

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 724/2015
08.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. С.К., због кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. Д.Ј., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 527/14 од 23.03.2015. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 306/15 од 02.06.2015. године, у седници већа одржаној 08.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окр. С.К., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 527/14 од 23.03.2015. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 306/15 од 02.06.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 527/14 од 23.03.2015. године, окр. С.К. оглашен је кривим због кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 30.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде а у случају да окривљени исту не плати у остављеном року суд ће казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Одлучујући о жалбама Основног јавног тужиоца у Крагујевцу, браниоца окривљеног и пуномоћника оштећеног, Виши суд у Крагујевцу је пресудом Кж1 306/15 од 02.06.2015. године, уважањем жалбе пуномоћника оштећеног и делимичним уважањем жалбе ОЈТ у Крагујевцу укинуо првостепену пресуду у делу одлуке о трошковима кривичног поступка и у том делу предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање, док је у преосталом делу жалбу ОЈТ у Крагујевцу и жалбу браниоца одбио као неосноване и првостепену пресуду потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног адв. Д.Ј., поднео је захтев за заштиту законитости из разлога предвиђених чланом

485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд обе пресуде укине и предмет врати на поновно суђење или да исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана, предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је у поступку пред првостепеним и другостепеним судом дошло до повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, али у захтеву ову повреду не образлаже и не указује у чему се повреда конкретно састоји.

Бранилац такође у захтеву наводи да у радњама окривљеног нема субјективних нити објективних елемената бића кривичног дела, чиме у суштини указује на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП. Међутим, у образложењу захтева бранилац наводи да се парцеле окривљеног и оштећеног граниче, да је окривљени секао у својој шуми и уз граничну линију у шуми оштећеног, мислећи да сече у својој шуми, да је сечу вршио неколико месеци од пролећа до јесени и да се оштећени томе није противио, затим наводи да је окривљени оглашен кривим иако ни из једног доказа нити објективног понашања окривљеног као и свих околности под којима је окривљени предузимао радње не произилази да је извршио предметно кривично дело ... чиме у суштини оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом.

Чињенично стање, међутим, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не може бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости, па је Врховни касациони суд захтев браниоца окр. С.К., оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучено је као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић, с.р.